

В. Л. Дуровъ

Циркъ на бълхи

Въ общество отъ писатели, художници и артисти, събрани на чай у артистката С. П. въ Москва, бѣше и прочутиятъ дресировачъ на животни, любимецътъ на децата В. Л. Дуровъ. Той наскоро бѣ се завърналъ отъ една продължителна обиколка изъ провинцията и даваше своитѣ представления въ голѣмия московски циркъ.

Между разговоритѣ за едно, за друго, стана дума за нѣкои отъ последнитѣ представления въ театъра и цирка.

— А знаете ли, господа — обади се единъ отъ събеседницитѣ — преди нѣколко дни мой приятель, пристигналъ отъ южна Русия, ми разправяше просто невѣроятни работи за нѣкакъвъ си циркъ отъ бълхи, който се подвизавалъ тамъ.

— Видѣхъ и това чудо, каза Дуровъ.

— Тѣй ли? — запита домакинята: — Я ни разкажете нѣщо за него. То ще да е, наистина, много интересно.

— Съ удоволствие ѝ отговори Дуровъ. — Стига да имате желание и търпение да слушате.

— Говорете, говорете, обадиха се въ единъ гласъ нѣколцина.

Дуровъ започна:

— Бѣхъ въ Одеса. Това бѣше презъ последната ми обиколка. Единъ день, запжтилъ се къмъ крайбрѣжието, гледамъ — предъ витрината на голѣмъ магазинъ се трупатъ хора: деца, жени, мъже въ най-разнообразни